

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Y. U.** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2006, č. j. OAM-1396/VL-20-01-2006, ve věci mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 10. 2007, č. j. 59 Az 140/2006 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 21. 12. 2006, č. j. OAM-1396/VL-20-01-2006. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje zákonný důvod ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), přičemž uvedl, že dle jeho názoru pro odmítnutí jeho podání neexistovaly relevantní důvody. Zároveň požádal o ustanovení advokáta, aby tento mohl v zastoupení podrobně rozepsat důvody stěžovatelem podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. Pouze v případě, že by soud shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s.

Krajský soud stěžovateli usnesením ze dne 18. 3. 2008, č. j. 59 Az 140/2006 – 38, neustanovil zástupce z řad advokátů, neboť stěžovatel soudu na výzvu nedoložil řádně vyplněný formulář ohledně svých osobních, výdělkových a majetkových poměrů a neprokázal tak, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce. Současně soud stěžovatele poučil, že nebude-li v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, a nebudou-li z jeho strany doplněny důvody kasační stížnosti, a v řízení tedy nebude možno dle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta.

Podle ustanovení § 46 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s., soud předá písemnost k doručení na místo, kde se fyzická osoba zdržuje, nebo na adresu, kterou mu tato osoba sdělila. Nebyla-li pak tato osoba v místě, kde se zdržuje, nebo na adrese, kterou uvedla, zastížená, doručující orgán písemnost uloží, není-li ji zároveň možno doručit jiné vhodné osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na témže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá (nejde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou).

Nejvyšší správní soud proto v soudním spise ověřil, že shora specifikované usnesení bylo stěžovateli neúspěšně doručováno na adresu, která byla vedena v informačním systému cizinecké policie jako místo jeho pobytu, tj. na adresu Z., P. 3 – J. p., kde byl stěžovatel dle úředního záznamu učiněného ve spise (č. l. 35) hlášen k pobytu od 11. 12. 2007. Tuto adresu soud zjistil dotazem na Policii České republiky (na Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenčním odboru, v Praze a na Oblastním ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie v Ostravě). Na výše uvedené adrese stěžovatel dle záznamu doručovatele nebyl zastížen, proto byla zásilka adresovaná na jeho jméno dne 25. 3. 2008 uložena u držitele poštovní licence a stěžovateli bylo její uložení v místě doručování oznámeno spolu s výzvou, aby si písemnost vyzvedl. Stěžovatel tak ovšem ani na opakované výzvy neučinil.

Protože se nejednalo o písemnost, která měla být doručena do vlastních rukou adresáta, a uložena zásilka nebyla vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. poslední den této třídenní zákonné lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Tímto dnem byl v posuzovaném případě pátek 28. 3. 2008 a tento den je proto nutno považovat za den doručení předmětné písemnosti. Dnem 28. 4. 2008 již tedy také uplynula měsíční lhůta, kterou krajský soud stěžovateli stanovil k odstranění vad podání, mimo jiné i nedostatku povinného zastoupení, které je jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupený advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. S ohledem na to, že stěžovatel na výzvu soudu nijak nereagoval a plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti soudu ve stanovené lhůtě nepředložil, Nejvyšší správní soud byl nucen konstatovat, že stěžovatel v tomto řízení není řádně zastoupen advokátem.

V daném případě tak stěžovatel nebyl zastoupen zástupcem z řad advokátů a jeho podání neobsahovalo ani zákonné náležitosti. Soud stěžovatele k odstranění vad podání řádně vyzval a stanovil mu k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Vady ani nedostatky zákonného zastoupení však ani na výzvu odstraněny nebyly. Jestliže nebylo podání ve lhůtě stanovené soudem v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s. doplněno (viz shora), brání tato skutečnost věcnému vyřízení kasační stížnosti, neboť se jedná o nedostatek podmínek řízení, jenž je podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu